

EUDORA WELTYNING “A VISIT OF CHARITY” HIKOYASIDA JAMIYATDA KEKSALARNING O‘RNI

Qudratova Sitora Olimovna, Buxoro davlat pedagogika instituti o‘qituvchisi

s.qudratova0901@.com

Rajabova Feruza, Buxoro davlat pedagogika instituti talabasi

Annotatsiya: 20-asrning birinchi yarmida AQSH jamiyatida bir nechta tashkilotlar yordamida “xayriya harakatlari ko‘paygan edi. Bu davrda Eudora welty “A visit of charity” qisqa hikoyasini yozgan. Mazkur hikoyasida yosh skaut qizining qariyalar uyiga qilgan tashrifi orqali insoniylik, yolg‘izlik va yuzaki mehr-muhabbat kabi dolzarb mavzularni ochib beradi. Quyida biz bu hikoyadagi voqealar orqali keksalarning jamiyatdagi o‘rni, ularning qadrsizlanishini yoritamiz.

Kalit so‘zlar: Keksalik, insoniylik, befarqlik, xayriyachilik, ramzlar, jamiyat tanqidi, yosh avlod, mehr-oqibat, yolg‘izlik.

THE ROLE OF THE ELDERLY IN EUDORA WELTY’S “A VISIT OF CHARITY”

Kudratova Sitora Olimovna, Lecturer at Bukhara State Pedagogical Institute

s.qudratova0901@.com

Rajabova Feruza, Student at Bukhara State Pedagogical Institute

Annotation: In the first half of the 20th century, charitable movements increased in American society through the help of various organizations. During this period, Eudora Welty wrote the short story “A Visit of Charity.” In this story, she explores important themes such as humanity, loneliness, and superficial compassion through the visit of a young scout girl to a nursing home. This analysis highlights the role of the elderly in society and how they are often undervalued.

Keywords: Aging, humanity, indifference, charity, symbolism, social criticism, younger generation, compassion, loneliness.

РОЛЬ ПОЖИЛЫХ ЛЮДЕЙ В РАССКАЗЕ ЭУДОРЫ УЭЛТИ «БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫЙ ВИЗИТ»

Кудратова Ситора Олимовна, Преподаватель Бухарского государственного педагогического института

s.qudratova0901@.com

Раджабова Феруза, Студентка Бухарского государственного педагогического института

Аннотация: В первой половине XX века в американском обществе усилились благотворительные движения благодаря поддержке различных организаций. В этот период Эудора Уэлти написала рассказ «Благотворительный визит». В этом произведении она исследует важные темы, такие как человечность, одиночество и поверхностное сострадание, через визит юной скаутки в дом престарелых. Данный анализ подчеркивает роль пожилых людей в обществе и то, как часто их недооценивают.

Ключевые слова: старение, человечность, безразличие, благотворительность, символизм, социальная критика, молодое поколение, сострадание, одиночество.

Amerikalik yozuvchi Eudora Welty 1909-yil 13-aprelda Missisipi shtatining Jekson shahrida tug‘ilgan. Eudora Weltyning ko‘pgina asarlarida o‘zi yashagan shahar Missisipi shtati odamlari va tabiati haqida yozadi. U o‘zining qisqa hikoyalari orqali ruhiy olam, jamiyatdagi befarqlik va mehr-muhabbat yetishmovchiligi kabi mavzularni chuqur ochib bergan adiblardan biri. Uning birinchi yozgan hikoyalar to‘plami “A curtain of green” edi. Bundan tashqari u o‘zining “The Optimistic’s daughter” asari uchun Pulitzer mukofotini oladi.

Eudora Weltyning “A Visit of Charity” nomli qisqa hikoyasi 1941-yilda yozildi va o‘sha yili nashr etilgan “The Curtain of Green” hikoyalar to‘plamiga kiritilgan. Ushbu asar o‘zining chuqur mazmuni, ramziy tasvirlari va dolzarb mavzusi bilan o‘quvchilarda katta qiziqish uyg‘otdi. Muallifning ijodi va adabiyotga qo‘shgan hissasi ko‘plab zamondoshlari tomonidan yuqori baholandi. Mashhur yozuvchi Richard Ford Eudora Welty haqida “Welty meni yozuvchi bo‘lishga undagan insonlardan biri”, deya ta’riflab, uni “kichik

narsalarni chuqur anglaydigan” ijodkor sifatida ko’rsatdi²⁵. Shuningdek, yirik adiblardan biri Robert Penn Warren Weltyni “hikoya san’atining eng yetuk vakillaridan biri” ekanligini alohida e’tirof etadi va uning yozish uslubini tabiiy, nozik va ramziy jihatdan boy deb baholadi. Katherine Anne Porter esa “The Curtain of Green” to’plamiga yozgan kirish so’zida muallif hikoyalarini kayfiyat, ohang va material xilma-xilligi bilan ajralib turishini alohida ta’kidlaydi.

“A Visit of Charity” hikoyasida muallif jamiyatdagi keksalar mavzusiga tanqidiy yondashadi. Asarda keksa ayollar Addie va uning xonadoshi jamiyat tomonidan unutilgan, yolg’iz va mehrga muhtoj insonlar sifatida tasvirlanadi. Ular istiqomat qilayotgan qariyalar uyi esa sovuq, befarq va mehrsiz muhitda tasvirlanib, bu holat ularning ijtimoiy holatini yanada og’irlashtiradi²⁶. Yozuvchi ushbu muammolarni o’zining tug’ilib o’sgan Missisipi shtatida kuzatgan real holatlar asosida badiiy obrazlar orqali yoritadi.

Hikoyaning bosh qahramoni Campfire Girls tashkiloti a’zosi bo’lgan Marian ismli yosh qiz qariyalar uyiga tashrif buyuradi. Biroq bu tashrif samimiy mehr-muhabbat yo’lida emas, balki faqat shaxsiy manfaat ball to’plash maqsadida amalga oshiriladi. Marianing keksa ayollarga nisbatan befarqligi va yuzaki munosabati muallif tomonidan keskin tanqid qilinadi. Hikoyada ishlatilgan ramziy tasvirlar, xususan, olma va sovuq muhit, Marianing o’z manfaatini ko’zlaganligini va keksalarning ehtiyojlariga beparvoligini anglatadi. Muallif shu orqali jamiyatda keng tarqalgan sun’iy xayriya amallarini, xususan, keksalarga nisbatan befarqlikni fosh etadi. Marianning qariyalar uyiga kirgan zahoti bu yerda bo’lishni istamagani, bu tashrifni yurakdan emas, balki mukofot uchun qilgani ayon bo’ladi. Jumladan, qariyalar uyiga gul olib kirganlarga qo’shimcha ball berilishi haqidagi eslatma, Marian uchun bu tashrif xayriya emas, balki manfaat uchun qilinayotganini ochiq-oydin namoyon etadi. Real hayotda ham ko’plab insonlar katta miqdorda pul yoki buyumlar ehson qilgan bo’lsalar-da, bu amallar aksar hollarda jamiyat oldida obro’ orttirish yoki shaxsiy foyda uchun bajariladi. Bunday hollarda insonning amallari yurakdagi niyatlariga mos kelmaydi. Welty ushbu hikoya orqali manfaatparastlik bilan chin yurakdan qilingan xayriya o’rtasidagi tafovutni ochib beradi va bu holat ayniqsa yosh avlod uchun muhim saboq sifatida namoyon bo’ladi.

Qariyalar uyidagi atmosfera yuzaki qaraganda osoyishta va tinch tuyuladi. Ammo bu osoyishtalik haqiqiy tinchlik emas, balki chuqur izolyatsiya, yolg’izlik va unutulganlik bilan yo’g’rilgan holatdir. Bu yerda sukunat atrofdagi shovqinsizlik emas, balki insonlar o’rtasidagi muloqotning, yurakdan yurakka oqayotgan samimiy aloqa va e’tiborning yo’qligi sifatida namoyon bo’ladi. Har bir xona, har bir burchak go’yo vaqt to’xtab qolgan makonni eslatadi; bu yerda yashovchi keksalar uchun kunlar bir-biriga o’xshash, hayot esa asta-sekin rangsiz tusga kirib boradi. Muallif bu sukunatni oddiy tovushsiz makon sifatida emas, balki ramziy ifoda sifatida tasvirlaydi. U orqali muallif keksalarning jamiyatdan chetlatilganini, ularning dardlari, orzulari va hayotiy hikoyalari endi hech kimni qiziqitmasligini ko’rsatadi. Sukunat bu ularning gapirish istagi qolmaganidan emas, balki ularni eshitadigan, tinglaydigan odamlar yo’qligidan kelib chiqadi. Ularning ovozi endi jamoatchilik qulog’iga yetib bormaydi, ularning mavjudligi hamon yashab turgan jamiyat uchun deyarli sezilmaydi. Bu jimjitlik nafaqat tashqi muhitda devorlar, yo’laklar, xonalar oralig’ida, balki odamlar orasidagi ichki sovuqlikda ham aks etadi. Keksalarning ko’zlarida porlagan umid uchqunlari asta-sekin so’nib boradi, ularning qalblarida esa befarqlik va unutilishdan kelib chiqqan chuqur iztirob ildiz otadi. Muallifning sukunatga bo’lgan bunday yondashuvi o’quvchini ogohlikka chorlaydi bu jimjitlikni buzish, yana muloqot o’rnatish, keksalarning ovozini eshitish kerakligini anglatadi.

Marianning qariyalar bilan bo’lgan qisqa suhbatlarida ko’proq sukunat hukmron bu esa yosh avlodning keksalar dardini tinglashga tayyor emasligini, hatto ularga murojaat qilishdan cho’chiyotganini bildiradi. Shunday qilib, sukunat Weltyda shunchaki fon emas, balki ijtimoiy aloqa yo’qligining kuchli badiiy ifodasiga aylanadi.

Keksalik bu faqatgina biologik jarayon emas, balki ijtimoiy-ma’naviy va axloqiy hodisa sifatida ham talqin etiladi. Eudora Welty ushbu jihatga alohida urg’u berib, o’quvchini yoshi ulug’ avlod vakillariga nisbatan yangicha, chuqurroq tafakkur asosidagi yondashuvga da’vat etadi. Muallif hikoya davomida

²⁵ Ford, R. (2018, October 8). Welty Lecture at the Folger Shakespeare Library. Eudora Welty Foundation. Retrieved from <https://eudorawelty.org/richard-ford-to-deliver-welty-lecture-at-folger-shakespeare-library-theatre-october-8/>

²⁶ eNotes Editorial. (n.d.). A Visit of Charity - In-Depth Analysis. eNotes. Retrieved May 6, 2025, from <https://www.enotes.com/topics/visit-charity/in-depth>

keksalar nafaqat ijtimoiy tizimlar, balki tiriklik va samimiyatka asoslangan ruhiy aloqalar orqali qo'llab-quvvatlanmog'i lozimligini ta'kidlaydi. Eng e'tiborga molik jihat shundaki, jamiyat asta-sekin mehrga asoslangan insoniy munosabatlardan yuz o'girib, uning o'rnini sovuq, rasmiy, va his-tuyg'ulardan mahrum tashabbuslar bilan to'ldirmoqda.

Welty Marianning obrazida aynan yosh avlodning keksalikni tushunishga, uni his qilishga tayyor emasligi muhim masala sifatida ko'tariladi. Bu holat zamonaviy jamiyatda kuzatilayotgan ijtimoiy empatiya ya'ni boshqalarning tuyg'ularini anglash va ularga hamdard bo'lish qobiliyatining susayib borayotganining yorqin ko'rinishi sifatida talqin qilinadi. Yoshlar keksalar bilan muloqot qilishdan, ularning kechmish hayoti, og'riqlari va tajribalarini tinglashdan tobora yiroqlashmoqda. Bu esa jamiyatda avlodlararo uzilish, ya'ni tarixiy va madaniy merosning uzilib qolishiga olib keladi. Keksalik, muallifning nuqtai nazariga ko'ra, faqatgina jismoniy zaiflik yoki yolg'izlik emas, balki ma'naviy boylik, sabr, hayotiy tajriba va ichki kuch manbai sifatida qaralishi kerak. Ammo zamonaviy jamiyat keksalarni bunday qadrlash o'rniiga ularni ko'proq muammo sifatida qabul qiladi: ularni hayotdan chetga surish, e'tiborsiz qoldirish, yashash hududlarini ajratish va ularni faol ijtimoiy hayotdan yiroqlashtirish holatlari ko'paymoqda. Bu esa insoniylik, mehr-oqibat, hamjihatlik kabi qadriyatlarining zaiflashuviga olib keladi.

Muallif shuni uqtirmoqdaki, agar jamiyat keksalarni tinglasa, ularning iztiroblarini, hayotiy saboqlarini tushunishga harakat qilsa, bu orqali jamiyat o'zining ma'naviy ildizlariga qaytadi. Chunki keksalar bu jamiyatning tirik tarixi, unutilayotgan qadriyatlar xazinasini. Ularning og'riqlari va hikoyalari orqali insonlar nafaqat o'z o'tmishini anglaydi, balki hozirgi kundagi ma'naviy bo'shliqni to'ldiradi, o'zligiga qaytadi. Demak, Weltyning ushbu asar orqali yetkazmoqchi bo'lgan g'oyasi bu faqatgina keksalik masalasi emas, balki butun jamiyatning insoniylik darajasini ko'rsatib beruvchi o'lchovdir. Yozuvchi bu orqali o'quvchini nafaqat fikrlashga, balki o'z atrofida hayot kechirayotgan keksalarni ko'rishga, ularga mehr bilan munosabatda bo'lishga da'vat etadi.

Hikoya davomida muallif Welty Kexsa ayollarning ichki kechinmalari va hissiyotlarini ifodalashda turli badiiy tasvir vositalaridan foydalanadi. Misol uchun, Addiening quyidagi so'zlari:

“Who are you? You're a stranger — a perfect stranger. Don't you know you're a stranger?”²⁷

(Tarjimasi: “Siz kimsiz? Siz begonasiz — mutlaqo begona. Siz bilmayapsizmi, siz begonasiz.”)

— bu ibora orqali Addie o'zini jamiyatdan butunlay ajralgan, yolg'iz va unutilgan inson sifatida his qilayotganini ko'rsatadi. Muallif bu holatni chuqur ramziy ma'noda yoritadi. Jamiyat nazarida esa keksalar ko'pincha “raqamlar”, “xarajat” yoki “xayriya manzili” sifatida ko'riladi. Ular insoniy his-tuyg'ularga ega shaxs emas, balki shunchaki mavjudot sifatida tasavvur etiladi.

Ikkinchi kexsa ayolning ayanchli so'zlari esa quyidagicha:

“She's not very happy... She's not very well.”²⁸

(Tarjimasi: “U baxtli emas... U o'zini yaxshi his qilmayapti.”)

Bu so'z ikkinchi kexsa ayol tomonidan aytiladi, va u Addiening ayanchli holatini-iztirob nochorlik va yolg'izlikda kechayotgan hayotini ochib beradi. Garchi ikki kexsa ayollar bir-birining ahvolidan xabardor bo'lsa-da, ular amalda bir-biriga hech qanday yordam bera olmaydi. Ushbu g'amgin so'zlar jamiyatda kexsa avlod vakillarining e'tiborsizlik va mehrdan mahrum holda hayot kechirayotganini teran aks ettiradi.

Addie, sevgiga muhtoj bo'lgan kexsa ayol, Bibliyadagi Iso Masihning Peterga aytgan “Mening qo'zimni boq” degan da'vatini aks ettiradi. Hikoyada u bir necha bor “qo'y” yoki “kichkina qo'zichoq” deb ataladi. Addie mehr va g'amxo'rlikka ehtiyoj sezadigan, himoyasiz insonning ramziga aylangan.

Hikoya davomida keksalar jamiyatda o'z qadriyatini yo'qotgan, e'tibordan chetda qolgan qatlam sifatida tasvirlanadi. Ular hayotiy tajribalari, dono maslahatlari va chuqur hissiy olamlariga qaramay, jamiyatda faqatgina ko'zbo'yamachi xayriya dasturlarining ishtirokchisi sifatida esga olinadi. Ular bilan yuzma-yuz, samimiy muloqotga ehtiyoj bo'lishiga qaramay, ko'pincha bu ehtiyoj e'tiborga olinmaydi. Keksalarga bo'lgan munosabat rasmiy tashriflar, bayramlardagi qisqa tabriklar yoki ommaviy tadbirlar doirasidagina namoyon bo'ladi — bu esa aslida insoniy iliqlikdan yiroq, sovuqqon va yuzaki yondashuvdir.

Yosh avlod, xususan Marian kabi personajlar orqali yoshlar jamiyatining qarilikka bo'lgan munosabati ochib beriladi. Ular ko'pincha keksalarni inson sifatida anglashga, ularning o'ziga xos dunyoqarashi va ehtiyojlariga quloq tutishga tayyor emaslar. Bunday yoshlar keksalarni nafaqat befarqlik bilan qabul

²⁷ Welty, E. (1941). A Visit of Charity. In A Curtain of Green (pp. 221–227). Harcourt, Brace and Company.

²⁸ Welty, E. (1941). A Visit of Charity. In A Curtain of Green (pp. 221–227). Harcourt, Brace and Company.

qilishadi, balki ulardan faqat o'z manfaatlari uchun foydalanish ehtiyojini ko'radilar. Bu esa shaxsiy manfaatparastlik va insonlararo hissiy aloqalarning zaiflashuvini ifodalaydi.

Natijada, keksalar jamiyatdagi umumiy sovuqqonlik va e'tiborsizlikning qurbonlariga aylanadi. Ularning hayoti tobora yolg'izlik, unutuvchanlik, hissiy sovuqlik va mehrsizlik bilan to'ladi. Avvalgi avlod vakillari sifatida ular jamiyatning madaniy xotirasi, tajriba manbai bo'lishi mumkin edi, biroq bunday qadriyatlar tobora yo'qolib bormoqda. Bu holat esa nafaqat shaxsiy fojia, balki jamiyatning axloqiy inqirozi belgisi sifatida ham qabul qilinadi.

Eudora Welty o'zining asarlarida insoniy munosabatlar, jamiyatdagi ijtimoiy tengsizliklar va e'tibordan chetda qolgan guruhlarining ichki kechinmalarini nihoyatda noziklik bilan tasvirlaydi. U o'ziga xos badiiy uslub orqali inson qalbidagi chuqur hissiyotlarni, ayanchli taqdirarni va jamiyatdagi ko'zga ko'rinmas, ammo muhim muammolarni yorqin ochib beradi. Uning bir hikoyasida tasvirlangan ikki keksa ayolning dardli va teran mazmunga ega so'zlari orqali muallif o'quvchini jamiyatda keksalarga nisbatan tobora ortib borayotgan sovuqqonlik, e'tiborsizlik va befarqlik ustida chuqur o'ylashga undaydi. Bu ayollar hayot yo'lida ko'plab og'irliklar, yo'qotishlar va sinovlarni boshdan kechirgan bo'lsalar-da, ularning kechinmalari, ehtiyojlari va ichki dunyosi ko'pincha atrofdagilar uchun yot va begona bo'lib qolgan. Ular mehr va hurmatga, oddiy insoniy munosabatga chanqoq bo'lib yashaydilar, ammo zamonaviy jamiyatdagi shiddatli hayot tarzi va utilitar qadriyatlar fonida ularning borligi ko'pincha inkor etiladi. Weltyning bu tasviri orqali o'quvchi nafaqat individual fojiaga guvoh bo'ladi, balki butun jamiyatning keksalarga nisbatan tutgan munosabatini qayta ko'rib chiqishga da'vat etiladi. Bu esa muallif ijodining ijtimoiy va axloqiy ahamiyatini yanada chuqurroq anglashga yordam beradi.. Hikoyada tasvirlangan voqealar va dialoglar orqali Welty bizga shuni eslatadiki, chinakam xayriya va insoniy aloqa faqat moddiy yordam yoki tashqi harakatlar bilangina o'lchanmaydi. Bu kabi mehr-oqibat yurakdagi samimiyat, boshqalarga hurmat va insonni shaxs sifatida qadrlashdan boshlanishi lozim. Weltyning bu asari nafaqat keksa insonlarning yolg'izligi va jamiyatdagi marginal holatlarini ochib beradi, balki bizdan har bir insonning qadrini anglash va u bilan chin dildan aloqa o'rnatish zarurligini ham talab qiladi. Keksalar bir paytlar jamiyatning eng faol, fidokor va tajribali a'zolari bo'lgan. Ular o'z umrlarini mehnatga, oilasiga, jamiyat farovonligiga bag'ishlagan insonlardir. Har bir keksa insonning yuragida, ko'zlarida hayotiy tajriba, sabr-toqat, o'tgan kunlarning shirin va achchiq xotiralari mujassam. Ammo bugungi kunda ular ko'pincha jamiyat e'tiboridan chetda qolmoqda. Ular nafaqat jismoniy, balki ma'naviy jihatdan ham chekinishga majbur bo'lmoqda. Bunday befarqlik ularni yolg'izlikka, izolyatsiyaga, hatto o'zlarining hayotdagi qadrini yo'qotganlik hissiga olib keladi.

Ular "eski avlod", "eski dunyo" deb nomlanadi, go'yo zamonaviy taraqqiyotga xalaqit beruvchi unsurlar kabi qaraladi. Aslida esa ularning hayot yo'li, boshidan kechirgan voqealari, tajribasi kelajak avlod uchun bebaho saboqlar manbaidir. Ularning hikoyalari orqali jamiyat o'z tarixini, ildizlarini, qadriyatlarini eslab, ularga hurmat bilan qarashni o'rganadi. Ammo afsuski, bu hikoyalar tobora kamroq eshitilmoqda, ko'proq unutishga mahkum qilinmoqda.

Yozuvchi Eudora Welty bunga chuqur e'tibor qaratadi. Uning fikricha, keksalarni unutish — bu aslida jamiyatning o'zini unutishi, o'z mohiyatini, o'z tarixiy va ma'naviy ildizlarini boy berishi demakdir. Chunki har bir avlod o'zidan avvalgi avlod tajribasi asosida shakllanadi. Agar biz o'tmish bilan aloqani uzsak, unda kelajakni ongli va mas'uliyatli qurish imkonidan ham mahrum bo'lamiz. Welty bu orqali bizni ogohlantiradi: keksa avlodni unutmaslik, ularning hurmatini joyiga qo'yish nafaqat insoniy burch, balki jamiyatning mustahkamligi va davomiyligi uchun zarur qadriyatdir.

Real hayotda ham ko'plab kishilar pul yoki moddiy yordam ko'rsatish orqali boshqalarga ko'mak berayotgandek ko'rinadi. Biroq bunday amallar ko'pincha ichki niyat va halis qalbdan emas, balki ijtimoiy obro' orttirish, tanilish maqsadida amalga oshiriladi. Bunday holda tashqi xatti-harakat ichki niyatga mos kelmaydi. Welty ushbu hikoya orqali aynan manfaatparastlik bilan samimiy mehr o'rtasidagi chuqur tafovutni yoritadi. Bu ayniqsa bugungi yosh avlod uchun ibratli saboq bo'lib xizmat qilishi zarur.

Xulosa: Umuman olganda, 1941-yil Amerika adabiyotida ayollarning jamiyatdagi qadrsizligi, keksalikning unutilgan bosqichga aylanishi, insoniylik va mehr-oqibatning yo'qolib borayotgani kabi mavzular asosiy o'rin tutgan. Eudora Weltyning "A Visit of Charity" nomli hikoyasi insoniy munosabatlardagi ziddiyatlar, jamiyatdagi sovuqqonlik va chin yurakdan bo'lgan mehrning haqiqiy mohiyatini mahorat bilan yoritib beradi. Mazkur asar Weltyning nozik kuzatuvchanligi, ramziy ifodasi va

inson ruhiyatini badiiy tahlil qilish qobiliyatini yaqqol namoyon etadi. Shunday qilib adabiyotshunoslar uni ijtimoiy-estetik mazmuni va adabiy yuksakligi jihatidan alohida qadrlaydilar.

ADABIYOTLAR RO‘YXATI:

1. Ford, R. (2018, October 8). Welty Lecture at the Folger Shakespeare Library. Eudora Welty Foundation. Retrieved from <https://eudorawelty.org/richard-ford-to-deliver-welty-lecture-at-folger-shakespeare-library-theatre-october-8/>
2. Porter, K. A. (1941). Introduction. In E. Welty, *A Curtain of Green*. Harcourt, Brace and Company.
3. Warren, R. P. (1961). *The Legacy of the Civil War*. Random House.
4. Welty, E. (1941). A Visit of Charity. In *A Curtain of Green* (pp. 221–227). Harcourt, Brace and Company.
5. eNotes Editorial. (n.d.). A Visit of Charity - In-Depth Analysis. eNotes. Retrieved May 6, 2025, from <https://www.enotes.com/topics/visit-charity/in-depth>
6. Qudratova, S., & Akramova, F. (2023). MANIFESTATION OF THE CONCEPT OF “SPIRITUAL UPBRINGING” IN THE MODERN LIFE OF THE WEST. *Talqin Va Tadqiqotlar*, 1(18). извлечено от <http://talqinvatadqiqotlar.uz/index.php/tvt/article/view/28>
7. Qudratova Sitara Olimovna. (2022). INTERPRETATION OF SPIRITUALITY IN CLASSICAL LITERATURE. *Web of Scientist: International Scientific Research Journal*, 3(1), 17–22. <https://doi.org/10.17605/OSF.IO/SEHM4>
8. Qudratova Sitara Olimovna. (2023). SARAH ORN E JEWET, M.E WILKINS FREEMAN THE AMERICAN STORY WRITERS OF XX CENTURY. *INTERNATIONAL JOURNAL OF SOCIAL SCIENCE & INTERDISCIPLINARY RESEARCH* ISSN: 2277-3630 Impact Factor: 7.429, 12(05), 89–91. Retrieved from <https://www.gejournal.net/index.php/IJSSIR/article/view/1767>